RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.116 van 4 juni 1998
in de zaak A. 41.780/VII-9302.

In zake : de b.v.b.a. STEENBAKKERIJEN VAN MEMBRUGGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. CHRISTOFFELS,
kantoor houdende te LANAKEN,
Koning Albertlaan 53

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

tussenkomende partij :

Maurice PARTHOENS-BRUNINX,
wonende te MEMBRUGGEN-RIEMST,
Dorpsstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. STEENBAKKERIJEN VAN MEMBRUGGEN op 22 december 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van 7 november 1989 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 20 april 1989, houdende het verlenen aan de verzoekende partij van een vergunning tot het uitbaten van een klasse III-stortplaats te Riemst "Aan Nijsse Kruis", kadaster sectie B, nrs. 484/c, 484/d, 487/a en 488/c gegrond worden verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 april 1990;

Gelet op de beschikking van 30 april 1990 die de tussenkomst van Maurice PARTHOENS-BRUNINX toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DRIESEN die, loco Advocaat L. CHRISTOFFELS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend noch het administratief dossier heeft neergelegd; dat dienvolgens

voor de uiteenzetting van de feiten de Raad van State zich dient te steunen op de door de verzoekende partij aangehaalde feiten voor zover deze niet worden weersproken door de door haar neergelegde stukken;

2. Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Bij besluit van 9 juni 1988 staat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg aan de b.v.b.a. STEENBAKKERIJEN VAN MEMBRUGGEN de vergunning toe om op de percelen, kadaster sectie B, nrs. 484/c, 484/d, 487/a en 488/c van het kadaster van de gemeente Riemst, een zandgroeve met gebruik van een mechanische laadschop, aangedreven door een dieselmotor van meer dan 250 kW te exploiteren voor een periode van twintig jaar. Die vergunning wordt onder meer afhankelijk gesteld van volgende voorwaarden :

"§5. BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN TER VERWEZENLIJKING VAN DE NABESTEMMING VAN DE GROEVE.

5.1. Na beëindiging van de ontginningswerken dient de nabestemming van het betrokken terrein, met name agrarisch gebied, gerealiseerd te worden.

5.2. Hiertoe dient de groeve opgevuld te worden tot op een niveau dat harmonisch aansluit bij het niveau van de aangrenzende percelen.

5.3. Voor de opvulling van de groeve mag uitsluitend gebruik gemaakt worden van afvalmaterialen klasse III.
Hiervoor dient een afzonderlijke vergunning aangevraagd te worden volgens de bepalingen terzake van het Afvaldecreet".

Voortgaande op de aanhef van het besluit van 9 juni 1988, ligt de zandgroeve, die 1 ha en 40 a groot is, volgens het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied. Voorts blijkt dat de op de aangevraagde percelen aanwezige kleilaag reeds ontgonnen werd (dikte 3 à 4 meter), en dat de aanvraag die met het besluit van 9 juni 1988 werd ingewilligd betrekking heeft op de

onder de voormalige kleilaag aanwezige zandlaag van 5 à 6 meter diep.

2.2. Op 9 maart 1989 willigt de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep in dat namens de verzoekende partij werd ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst van 9 augustus 1988 waarbij de vergunning werd geweigerd voor de reliëfwijziging voor zandontginning op dezelfde kadastrale percelen (484/c, 484/d, 487/a en 488/c). Die inwilliging geschiedt op voorwaarde dat

> "- de tweede fase van ontginning slechts mag worden aangevangen nadat de eerste fase werd heropgevuld;
> - dat de groeveput wordt heropgevuld met inerte materialen (klasse III) en afgedekt met een laag teelaarde van minimum 70 cm dikte, harmonisch aansluitend op het bestaande reliëf";

Blijkens de aanhef van dat besluit wordt die laatste voorwaarde opgelegd teneinde de nabestemming "agrarisch gebied" te kunnen verwezenlijken.

2.3. Teneinde aan deze laatste verplichting te kunnen voldoen, dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor exploitatie van een stortplaats klasse III. Het is deze aanvraag die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing.

2.4. Bij besluit van 20 april 1989 staat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de gevraagde vergunning toe voor het exploiteren van een klasse III-stortplaats op de percelen nrs. 484/c, 484/d, 487/a en 488/c voor een termijn die verstrijkt op 9 juni 2008.

Tegen die beslissing wordt beroep ingediend bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting :

- op 3 mei 1989, collectief door omwonenden;
- op 14 mei 1989, door E. NOELMANS;
- op 17 mei 1989, door G. MARTENS;
- op 24 mei 1989, door OVAM.

2.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht. Met name wordt op 2 augustus 1989 door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Limburg een gunstig advies uitgebracht, wordt op 3 augustus 1989 door de dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie een gunstig advies uitgebracht houdende de bevestiging van haar advies van 12 januari 1989 op voorwaarde dat het terrein wordt hersteld volgens de nabestemming in het gewestplan, namelijk agrarisch gebied en wordt op 8 augustus 1989 door OVAM een ongunstig advies uitgebracht.

2.6. Op 7 november 1989 neemt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting het bestreden besluit. De beroepen worden gegrond verklaard, het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 20 april 1989 wordt vernietigd en de vergunning wordt geweigerd;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het vijfde en het zesde middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht; dat zij die middelen als volgt adstrueert :

"Vijfde Middel :
Dat dit vijfde middel afgeleid wordt uit het feit dat het bestreden ministerieel besluit haar beslissing steunt op juridisch onaanvaardbare motieven en zelfs op een dwaling inzake de opportuniteit van het storten van afval ter plaatse;
Dat de aangehaalde motieven, namelijk :
- dat ontginning op de wijze zoals aangeduid op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren (KB 5/4/77) een te beperkte stortcapaciteit tot gevolg zou hebben.
- dat de geologische en hydrogeologische toestand het storten onmogelijk zou maken.

- dat er in de omgeving voldoende vergunde stort-capaciteit voorhanden zou zijn.

minstens onjuist zijn en derhalve berusten op een dwaling of onjuiste informatie, en alleszins niet terzake zijn en zelfs in strijd met vroegere administratieve beslissingen;

Dat immers voor het bekomen van een vergunning tot de exploitatie van een zandgroeve, het College van Burgemeester en Schepenen te Riemst op 07.01.1988 gunstig advies verleende op voorwaarde dat verzoekster verplicht werd systematisch en gelijklopend met de uitgravingen de ontstane putten te vullen met inerte materialen (afvalstoffen klasse III) zodat de nabestemming opnieuw landbouwgrond wordt;

Dat het betrokken terrein in het ontginningsgebied ligt en de kleilaag reeds ontgonnen werd ter plaatse en de aanvraag enkel betrekking heeft op het terug opvullen van de onder deze kleilaag te ontginnen aanwezige zandlaag;

Dat volgens een nota van de Belgische Geologische Dienst dd. 12.02.88 er geen reëel gevaar bestaat inzake de geologische en hydrogeologische toestand, zodat de motivering van het bestreden besluit terzake niet juist is en blijkbaar op een dwaling steunt;

Zesde Middel :

Aangezien daarenboven de motivering van het bestreden besluit voornoemd volledig in strijd is met het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie Limburg van 9 maart 1989, waarbij de vergunning voor reliëfwijziging voor zandontginning werd verleend;

Dat de exploitatievergunning door de Bestendige Deputatie van Limburg wordt toegestaan op voorwaarde dat de groeveput wordt heropgevuld met inerte materialen (klasse III) en afgedekt met een laag teelaarde van minimum 70 cm. dikte harmonisch aansluitend op het bestaand reliëf;

Dat de Bestendige Deputatie dan ook terecht besliste op 20.04.89 een vergunning af te leveren voor het uitbaten ter plaatse van een klasse III stortplaats;

Dat het bestreden Ministerieel Besluit dd. 7/11/89 verzuimde rekening te houden met de door de Bestendige Deputatie van Limburg eerder afgeleverde exploitatievergunning voor de zandgroeve dd. 09.06.88 en de bouwvergunning voor de reliëfwijziging voor zandontgrinding dd. 09.03.89";

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting verwijst naar het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 9 juni 1988 waarbij haar de vergunning wordt verleend voor het exploiteren van een zandgroeve en naar de

vergunning van 9 maart 1989 door diezelfde bestendige deputatie verleend voor de reliëfwijziging voor zandontginning; dat beide vergunningen afhankelijk worden gemaakt van de voorwaarde dat de groeve wordt opgevuld met inerte materialen; dat precies om reden van die voorwaarde de verzoekende partij de in het geding zijnde vergunningsaanvraag tot het uitbaten van een klasse III-stortplaats heeft aangevraagd;

3.2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing steunt op volgende weigeringsmotieven, die door de verzoekende partij in het vijfde en in het zesde middel worden bekritiseerd :

> "Overwegende dat ontginning op een wijze zoals aangeduid op het gewestplan van Sint-Truiden-Tongeren, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 april 1977, een te beperkte stortcapaciteit tot gevolg heeft;
> Overwegende dat de geologische en hydrogeologische toestand van de site het storten onmogelijk maakt;
> Overwegende dat in de omgeving voldoende vergunde stortcapaciteit voorhanden is";

3.2.3. Overwegende, wat het eerste weigeringsmotief betreft, dat niet de ontginning, zijnde het voorwerp van voornoemde besluiten van 9 juni 1988 en van 9 maart 1989, maar wel het storten van inerte materialen aan de orde is; dat dienvolgens dat motief niet pertinent is;

3.2.4. Overwegende, wat het tweede weigeringsmotief betreft, dat het bestreden besluit nergens op concrete wijze aangeeft welke de negatieve geologische en hydrogeologische implicaties zouden zijn van het storten van inerte afvalstoffen, terwijl nochtans de dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie, zijnde een gespecialiseerde administratie wat betreft de geologische en hydrogeologische implicaties van vergunningsaanvragen, op 12 januari 1989 een gunstig advies heeft uitgebracht, dat in haar advies van 3 augustus 1989 werd bevestigd;

3.2.5. Overwegende dat, zoals het eerste weigeringsmotief, ook het derde weigeringsmotief voorbijgaat aan het feit dat de verzoekende partij overeenkomstig de vergunningsvoorwaarden opgelegd in de besluiten van 9 juni 1988 en 9 maart 1989 haar zandontginningsput dient op te vullen met inerte materialen, zodat de overweging dat "in de omgeving voldoende vergunde stortplaatsen voorhanden zijn" niet relevant is;

3.2.6. Overwegende dat geen der weigeringsmotieven de bestreden beslissing kan schragen; dat het vijfde en het zesde middel gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting van 7 november 1989 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 20 april 1989, houdende het verlenen aan de b.v.b.a. STEENBAKKERIJEN VAN MEMBRUGGEN van een vergunning tot het uitbaten van een klasse III-stortplaats te Riemst "Aan Nijsse Kruis", kadaster sectie B, nrs. 484/c, 484/d, 487/a en 488/c gegrond worden verklaard en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**